

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
(پلی تکنیک تهران)

گزارش کار آزمایشگاه سیستم عامل – شماره ۴

فرآیندها و نخ‌ها

حسنا اویارحسینی – ۹۸۲۳۰۱۰

استاد درس: جناب آقای مهندس کیخا

نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۰-۰۱

بخش ۱)

ابتدا کد برنامه‌های که در تعریف مسئله شرح داده شد را در حالت سریال بنویسید و زمان اجرا شدن برنامه خود را در جدول زیر گزارش دهید.

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<time.h>

void printHisogram(int *hist){
    int i,j;
    for(i = 0; i < 25; i ++){
        for (j = 0; j < (int) (hist[i]); j ++){
            printf("*");
        }
        printf("\n");
    }
}

int main(){
    clock_t begin = clock();

    srand(time(NULL));
    int hist [25] = {0};
    int n = 5000;
    for (int j = 0; j < n; j ++){
        int counter = 0;
        for (int i = 0; i < 12; i ++){
            int random_number = rand() % 100;
            if (random_number >= 49)
                counter ++;
            else
                counter --;
        }
        hist[counter + 12] ++;
    }

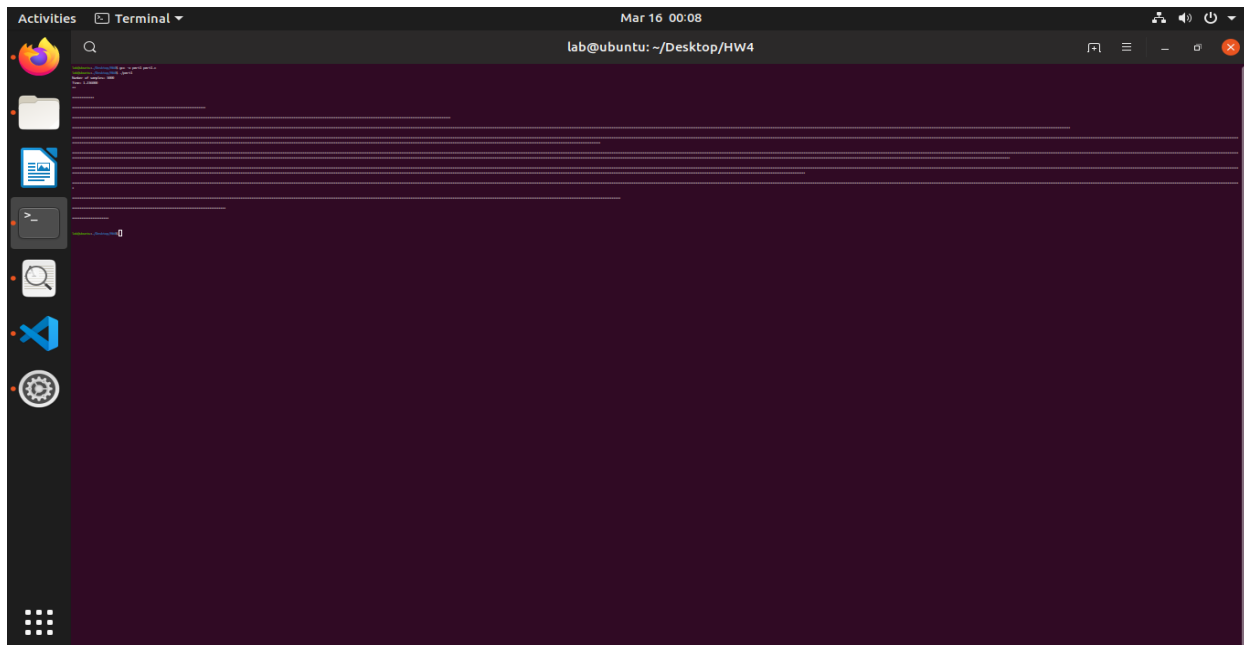
    clock_t end = clock();

    printf("Number of samples= %d\n", n);
    double time_spend = (double) (end - begin) * 1000.0 / CLOCKS_PER_SEC;
    printf("Time= %f\n", time_spend);
    printHisogram(hist);
}
```

برای انجام این کار از ۲ for تو در تو استفاده میکنیم در حلقه داخلی ۱۲ بار عدد رندوم تولید کرده و اگر این عدد بزرگتر یا مساوی ۴۹ بود به counter یکی اضافه کرده و در غیر این صورت از counter یکی کم میکنیم، سپس این کار را به تعداد نمونه‌ها (n) بار انجام داده و هر بار در آرایه hist مشخص میکنیم که counter چه

شکل 4 خروجی سریال به ازای $n=5000$ در حالتی که به ازای هر نمونه یک * گذاشته ایم

بخش ۲)

حال برنامه‌ای بنویسید که با استفاده از `fork()` و یا `exec()` تعدادی فرزند ایجاد شود و کارها را پخش کنید.

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<time.h>
#include<sys/types.h>
#include<unistd.h>
#include<sys/shm.h>
#include<sys/stat.h>
#include<sys/wait.h>

enum { ARRAY_SIZE = 25 };
int segmentId;
const int shareSize = sizeof(int) * (ARRAY_SIZE);
int *hist;

void calculate_smample(int end){
    for (int j = 0; j < end; j ++){
        int counter = 0;
        for (int i = 0; i < 12; i ++){
            int random_number = rand() % 100;
            if (random_number >= 49)
                counter ++;
            else
                counter --;
        }
        hist[counter + 12] ++;
    }
}
```

```

    }
}

void printHisogram(int *hist){
    int i,j;
    for(i = 0; i < 25; i ++){
        for (j = 0; j < (int)(hist[i] / 10); j ++){
            printf("*");
        }
        printf("\n");
    }
}

int main(){

    clock_t begin = clock();

    segmentId = shmget(IPC_PRIVATE, shareSize, S_IRUSR | S_IWUSR);
    hist = (int *) shmat(segmentId, NULL, 0);
    srand(time(NULL));
    int n = 5000;

    int n1 = fork();
    int n2 = fork();
    calculate_smaple(n/4);
    while(wait(NULL) != -1);

    /* parent process */
    if (n1 != 0 && n2 != 0){

        clock_t end = clock();

        int sum = 0;
        for(int i=0; i<25; i++)
            sum += hist[i];

        printf("Number of samples= %d\n", sum);
        double time_spend = (double)(end - begin) * 1000 / CLOCKS_PER_SEC;
        printf("Time= %f\n", time_spend);
        printHisogram(hist);
    }
}

```

در این قسمت سعی میکنیم با تقسیم کردن کار بین چند پردازش سرعت انجام عملیات را بیشتر کنیم. برای اینکار ابتدا حافظه‌ای به اندازه ۲۵ عدد صحیح در shared memory به صورت زیر میگیریم در واقع این حافظه همان آرایه hist خواهد بود ولی چون میخواهیم همزمان چند پردازش به آن دسترسی داشته باشند آن را در حافظه اشتراکی قرار میدهیم.

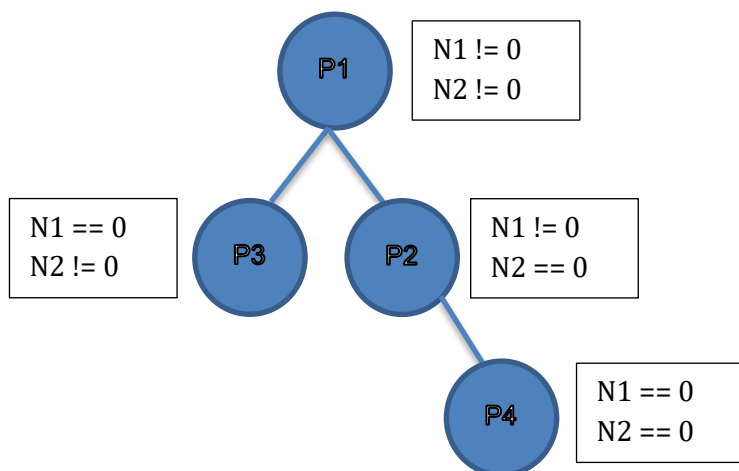
ابتدا به کمک تابع shmget حافظه مشترک را ایجاد کرده و شناسه حافظه را در shegmentId میریزیم، سپس در خط دوم این حافظه مشترک را تحت عنوان hist به فضای آدرس پردازش فعلی اضافه میکنیم (این کار

قبل از fork انجام شده است ولی چون fork کردن بدون استفاده از exec فضای آدرس دهی پردازش را کپی میکند این حافظه مشترک در پردازش های فرزند که در ادامه اضافه خواهند شد، در دسترس خواهد بود:

```
segmentId = shmget(IPC_PRIVATE, shareSize, S_IRUSR | S_IWUSR);
hist = (int *) shmat(segmentId, NULL, 0);
```

سپس از دو دستور fork استفاده میکنیم تا ۳ پردازش دیگر بسازیم در واقع پس از دو خط مربوط به فورک

وضعیت پردازش ها به صورت زیر خواهد بود:

سپس در هر پردازش تابع `calculate_sample(n/4);` صدا زده میشود که عملیات نمونه برداری را برای $n/4$ از داده ها همانند روال توضیح داده شده در آزمایش ۱ انجام میدهد و نتیجه را در `hist` که در حافظه اشتراکی وجود دارد ذخیره میکند. و پس از انجام این کار با دستور `while(wait(NULL) != -1);` هر پردازش صبر میکند تا پردازنده های فرزندش تمام شوند (زیرا دستور `wait()` در صورتی که هیچ پردازش ای برای منتظر بودن روی آن را نداشته باشد عدد -۱ و در غیر اینصورت عدد مثبتی برمیگرداند). در نهایت پس از اتمام تمام پردازش ها پردازش پدر وارد `if` میشود و زمان اجرای برنامه و هیستوگرام مربوط به آرایه مشترک `hist` که توسط هر ۴ پردازش پر شده است را رسم میکند. در ادامه نتایج این برنامه به ازای تعداد نمونه های 5000, 50000, 500000 را میبینیم:

تعداد نمونه	۵۰۰۰	۵۰۰۰۰	۵۰۰۰۰۰
زمان اجرا (ms)	۰,۸۵۶	۳,۲۵۴	۳۱,۸۵۰

یک راه حل برای حل این مشکل میتواند این باشد که ۴ آرایه ۲۵ تایی در حافظه مشترک در نظر بگیریم و به کمک دو متغیر $n1, n2$ تعیین کنیم که هر پردازش در یکی از ۴ آرایه بنویسد سپس در نهایت پردازش پدر مقادیر موجود در این ۴ پردازش را باهم جمع بزند و به عنوان نتیجه نهایی اعلام کند در این حالت چون پردازش ها روی محل یکسانی write نمیکنند مشکل race condition پیش نیاید.

```
segmentId1 = shmget(IPC_PRIVATE, shareSize, S_IRUSR | S_IWUSR);
hist1 = (int *) shmat(segmentId, NULL, 0);
segmentId2 = shmget(IPC_PRIVATE, shareSize, S_IRUSR | S_IWUSR);
hist2 = (int *) shmat(segmentId, NULL, 0);
segmentId3 = shmget(IPC_PRIVATE, shareSize, S_IRUSR | S_IWUSR);
hist3 = (int *) shmat(segmentId, NULL, 0);
segmentId4 = shmget(IPC_PRIVATE, shareSize, S_IRUSR | S_IWUSR);
hist4 = (int *) shmat(segmentId, NULL, 0);
```

و برای قسمت محاسبه hist ها خواهیم داشت:

```
if (n1 != 0 && n2 != 0){
    calculate_smample(n/4, hist1);
}else if (n1 == 0 && n2 != 0){
    calculate_smample(n/4, hist2);
}else if (n1 != 0 && n2 == 0){
    calculate_smample(n/4, hist4);
}else if (n1 == 0 && n2 == 0){
    calculate_smample(n/4, hist4);
}
if (n1 != 0 && n2 != 0){

    clock_t end = clock();

    int sum [25] = {};
    for(int i=0; i<25; i++){
        sum[i] += (hist1[i] + hist2[i] + hist3[i] + hist4[i]);
    }

    printf("Number of samples= %d\n", sum);
    double time_spend = (double)(end - begin) * 1000 / CLOCKS_PER_SEC;
    printf("Time= %f\n", time_spend);
    printHistogram(sum);
}
```

اما راه بهتر برای حل این مشکل استفاده از سمافور میباشد. سمافور (به انگلیسی: Semaphore) به متغیری گفته می شود که در محیط های همروند برای کنترل دسترسی فرایندها به منابع مشترک به کار می رود. سمافور می تواند به دو صورت دودویی (که تنها دو مقدار صحیح و غلط را دارا است) یا شمارنده اعداد صحیح باشد. از سمافور برای جلوگیری از ایجاد وضعیت رقابتی میان فرایندها استفاده می گردد. به این ترتیب، اطمینان حاصل می شود که در هر لحظه تنها یک فرایند به منبع مشترک دسترسی دارد و می تواند از آن بخواند یا بنویسد.

سمافور در واقع متغیری است که سیستم عامل به ما می دهد و ما فقط میتوانیم دو تابع wait, signal را روی آن صدا بزنیم. هنگامی که تابع wait را روی سمافور فراخوانی بکنیم مقدار آن یک واحد کم می شود و هنگامی که تابع signal را روی آن فراخوانی بکنیم مقدار آن یکی افزایش می یابد. هنگامی که سمافور به صفر رسید دیگر تابع wait نمی تواند مقدار آن را کمتر کند و پردازش ای که wait را فراخوانی کرده است، ادامه اش اجرا نمی شود و صبر می کند تا پردازش دیگری signal را فراخوانی کند، تا از حالت بلاک در بیاید. به کمک سمافور میتوانیم دسترسی همزمان به یک خانه از آرایه توسط دو پردازش را ببندیم تا شرایط مسابقه پیش نیاید.

بخش ۴)

نتایج قسمت اول و دوم را مقایسه کنید و میزان افزایش سرعت را در جدول زیر گزارش دهید.

تعداد نمونه	۵۰۰۰	۵۰۰۰۰	۵۰۰۰۰۰
افزایش سرعت	٪۳۲,۳۳	٪۷۲,۵۹	٪۷۴,۶۸

مشاهده میکنیم که سرعت برنامه در بخش دوم که کار بین چند پردازش تقسیم شده است بیشتر شده است.